

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/259/2020
Identifikačné číslo spisu: 1112237778
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1112237778.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu O. H. V. Ď., bývajúceho v O., Z. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ŠČURY, s. r. o., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Račianska 71, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14 C 82/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2020 sp. zn. 10 Co 154/2019, 10 Co 8/2020, takto

rozhodol:

Z r u š u j e

- rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2020 sp. zn. 10 Co 154/2019, 10 Co 8/2020,
- uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 25. septembra 2019 č. k. 14 C 82/2012 - 53,
- rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 9. októbra 2018 č. k. 14 C 82/2012 - 39,

a vec vracia Okresnému súde Bratislava I na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 9. októbra 2018 č. k. 14 C 82/2012 - 39 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa podľa zákona č. 514/2009 Z.z. od žalovanej domáhal náhrady škody vo výške 66 373,22 eur s príslušenstvom a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 33 000,- eur titulom nesprávneho úradného postupu advokátky JUDr. Evy Štefánikovej pri výkone advokácie, ktorý mal spočívať v tom, že v konaní sp. zn. 8 C 456/1995, ktoré žalobca viedol (ako žalobca) na Okresnom súde Bratislava III, nadobudol rozsudok právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania, a teda menovaná advokátka nevyužila všetky právne prostriedky pri výkone advokácie v prospech jeho práv a záujmov. Rozhodol tiež o nároku na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie s poukazom na § 278, § 470 ods. 1, 2 a § 279, § 111 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) uviedol, že žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie, nariadené na 9. októbra 2018 nedostavili, svoju neprítomnosť neospravedlnili, hoci predvolanie na pojednávanie mali riadne vykázané. Žalobca bol zároveň poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ako súd prvej inštancie

konštatoval, žalovaná na tomto pojednávaní navrhla rozhodnúť o žalobe kontumačným rozsudkom. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Súd prvej inštancie uznesením z 25. septembra 2019 č. k. 14 C 82/2012 - 53 zamietol návrh žalobcu zo 14. decembra 2018 na zrušenie rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 9. októbra 2018 č. k. 14 C 82/2012 - 39. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 278, § 281 ods. 1 a 2, § 110 ods. 1, § 111 ods. 3 C.s.p. zopakoval dôvody rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie a na tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že predvolanie na pojednávanie 9. októbra 2018, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie žalobcu, mu bolo doručené na neaktuálnu adresu, uviedol, že v čase odoslania predvolania na pojednávanie mal za to, že adresa pracoviska právneho zástupcu je Laurinská 12, Bratislava, tak ako to vyplýva zo splnomocnenia žalobcu, ktorým splnomocňuje na konanie právneho zástupcu, pričom toto splnomocnenie bolo doručené súdu 5. júna 2015. Na uvedenú adresu bolo 4. septembra 2018 odoslané na poštovú prepravu predvolanie na pojednávanie spolu s poučením, pričom táto zásielka sa súdu vrátila 26. septembra 2018 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že predvolanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručované správne, a preto nepovažoval dôvod zmeškania pojednávania, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku pre zmeškanie žalobcu, za ospravedlniteľný a vyhodnotil nesplnenie zákonnej podmienky na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolania žalobcu rozsudkom z 30. januára 2020 sp. zn. 10 Co 154/2019, 10 Co 8/2020 I. rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil; II. uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil; III. žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 100 ods. 1 až 3, § 106 ods. 1, § 107 ods. 1 písm. a/, § 111 ods. 2, § 178 ods. 2, § 278, § 281 ods. 1, § 137 písm. a/, § 356 písm. b/ C.s.p. v prvom rade uviedol, že podanie žalobcu označené ako návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie/odvolanie, vyhodnotil podľa jeho obsahu za včas podané odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalobcu, keď vychádzal z charakteru indikovanej vady, a preto skúmal, či boli skutočne splnené všetky predpoklady pre vydanie napadnutého rozsudku pre zmeškanie žalobcu. Ako odvolací súd ďalej uviedol, súd prvej inštancie na nariadené pojednávanie predvolal žalobcu spolu s poučením o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie cestou pošty, ktorý predvolanie prevzal 8. septembra 2018. Ďalej mal odvolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie predvolanie na pojednávanie právnenému zástupcovi žalobcu doručoval do vlastných rúk správne na adresu advokáta Laurinská 12, Bratislava, teda na adresu pracoviska právneho zástupcu žalobcu uvedenú v plnomocenstve, ktoré mu žalobca udelil na zastupovanie v tomto spore a zároveň na adresu, na ktorú sám právny zástupca žalobcu žiadal doručovať všetky písomnosti súdu, čo súdu prvej inštancie oznámil písomne 5. júna 2015, pričom právny zástupca žalobcu si zásielku obsahujúcu predvolanie na pojednávanie v odbernej 18-dňovej lehote neprevzal a táto sa vrátila ako nedoručená súdu prvej inštancie 26. septembra 2018. Odvolací súd za nedôvodnú považoval námietku žalobcu, že predvolanie na pojednávanie bolo zástupcovi žalobcu doručované na nesprávnu adresu, hoci jeho právny zástupca vykonáva v Bratislave svoju činnosť z adresy pracoviska Za kasárňou 1, Bratislava, ktorú má aj od roku 2013 uvedenú na stránke SAK, pretože zo stránky SAK ku dňu 14. decembra 2018 mal odvolací súd za preukázané, že právny zástupca žalobcu advokát JUDr. Ján Ščury má uvedené sídlo na adrese M. R. Štefánika 2618, Čadca, a dve adresy pracoviska, a to Laurinská 12, Bratislava, a Za kasárňou 1, Bratislava, pričom aj z udeleného plnomocenstva udeleného žalobcom na zastupovanie je nepochybné, že pracovisko advokáta je na adrese Laurinská 12, Bratislava, na ktorú aj sám právny zástupca žalobcu výslovne žiadal doručovať všetky písomnosti súdu. Zároveň odvolací súd konštatoval správnosť postupu súdu prvej inštancie, pokiaľ tento nedoručoval právnenému zástupcovi žalobcu predvolanie do elektronickej schránky podľa zákona č. 305/2013 Z.z. o e-governmente, pretože predvolanie na pojednávanie sa uskutočňuje spravidla písomne a civilný sporový poriadok neukladá súdu povinnosť doručovať predvolanie na pojednávanie do elektronickej schránky. Preto odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ vyššie uvedeným postupom na pojednávaní 9. októbra 2018 rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu na návrh žalovanej rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, nakoľko všetky podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia boli splnené. Ohľadne odvolania voči uzneseniu súdu

prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškania, odvolací súd uviedol, že žalobca v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie za ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý jeho právny zástupca zmeškal pojednávanie, považoval absenciu riadneho a včasného predvolania jeho právneho zástupcu na pojednávanie, tvrdiac, že súd prvej inštancie mu predvolanie doručoval nesprávne a na neaktuálnu adresu, čím spôsobil, že si právny zástupca žalobcu predvolanie na pojednávanie neprevzal, a preto pojednávanie zmeškal. Niet potom vôbec žiadnych pochyb o tom, že žalobcom tvrdená vada predstavuje námietku nesplnenia zákonných podmienok pre rozhodnutie kontumačným rozsudkom, a to absenciu riadneho a včasného predvolania jeho právneho zástupcu na pojednávanie, a nie ospravedlniteľný dôvod pre zmeškanie pojednávania, na ktorom bol kontumačný rozsudok vyhlásený. Napokon, tento záver odvolacieho súdu bol umocnený aj samotným odvolaním žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bol jeho návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietnutý, pretože žalobca vo svojom odvolaní argumentoval tým, že nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, a to práve z dôvodu závady v doručovaní. Preto mal odvolací súd za úplne zrejmé, že skutočnosti, uvedené žalobcom v jeho podaní (nazvanom návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie/odvolanie) proti rozsudku pre zmeškanie predstavujú námietku nesplnenia jednej z podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Keďže takéto odvolanie podľa § 356 písm. b/ C.s.p. prípustné, odvolací súd ho aj prejednal a s námietkami žalobcu sa vyššie vysporiadal. Preto odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď zamietol návrh žalobcu na zrušenie kontumačného rozsudku, pretože správne vyhodnotil nesplnenie zákonnej podmienky pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie (nepreukázanie ospravedlniteľného dôvodu pre zmeškanie pojednávania). O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s tým, že súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Ako dovolateľ uviedol, odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je nepresvedčivé, pretože odvolací súd neuvádza žiadnu právnu úvahu, z ktorej by bolo presvedčivo zrejmé, na základe čoho odvolací súd konštatoval neexistenciu povinnosti doručovať predvolanie na pojednávanie do elektronickej schránky a v tejto súvislosti sa odvolací súd vôbec nevysporiadal s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie bol povinný doručiť jeho právnomu zástupcovi predvolanie na pojednávanie elektronicke podľa § 17 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z., pričom túto povinnosť si nesplnil. Ako dovolateľ ďalej uviedol, právom očakával, že súd prvej inštancie bude stranám sporu predvolanie na pojednávanie, ako aj iné písomnosti, doručovať v elektronickej forme tak, ako to vyžaduje zákon o e-Governmente, a preto bol toho názoru, že tvrdenie odvolacieho súdu ohľadne zákonného favorizovania doručovania predvolania zásielkou v listinnej podobe nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení. V tejto súvislosti zdôraznil, že hoci žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi súd prvej inštancie doručoval predvolanie na pojednávanie v listinnej podobe, žalovanej však bolo doručované v elektronickej podobe. Z týchto dôvodov navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalovaná sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadрила.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

7. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

8. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C.s.p. alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.).

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmatečnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď 3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 5/2017, 8 Cdo 73/2017). So zreteľom na to pristúpil aj v danom prípade k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa, že procesne nesprávnym postupom súdov bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces.

13. Dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a zároveň smeruje proti rozhodnutiu pre zmeškanie, resp. proti rozhodnutiu, ktorým bol potvrdený odvolaním napadnutý rozsudok pre zmeškanie, preto dovolací súd v prvom rade skúmal, či boli splnené podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia.

14. Podľa § 278 C.s.p. na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a/ na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a/ sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b/ žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

15. Vydanie rozsudku pre zmeškanie, tzv. kontumačného rozsudku predstavuje procesnú sankciu za pasivitu žalobcu v spore. Pokiaľ sa týka procesnej pasivity túto treba posudzovať tak, že žalobca subjektívne aj napriek tomu, že mohol, vo veci nekoná, nemá o pojednávanie záujem a z toho dôvodu je na mieste „sankcionovať“ ho rozsudkom pre zmeškanie.

16. Podľa § 281 ods. 1, 2 C.s.p. ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

17. Podľa § 356 C.s.p. odvolanie nie je prípustné proti rozsudku a/ vydanému na základe uznania nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b/ pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

18. Pri podanom odvolaní proti vydanému rozsudku pre zmeškanie súd skúma splnenie podmienok na vydanie takéhoto rozhodnutia (§ 356 písm. b/ v spojení s § 278 C.s.p.). V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd neskúma splnenie predpokladov pre vydanie samotného rozsudku pre zmeškanie, ale skúma, či žalobca ne/preukázal existenciu ospravedlniteľného dôvodu zmeškania pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 281 ods. 1, 2 C.s.p. Pojem „ospravedlniteľný dôvod“ nie je právnou normou definovaný, ide o tzv. právnou normu s neurčitou (abstraktnou) hypotézou a je potom vždy úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia, s ohľadom na okolnosti prípadu, sám túto hypotézu vymedzil.

19. V súdenom spore súdy nižších inštancií skúmali splnenie všetkých predpokladov pre vydanie napadnutého rozsudku pre zmeškanie žalobcu na pojednávaní 9. októbra 2018, ktorého sa žalobca (jeho advokát) pre svoju pasivitu v spore nezúčastnil, a zároveň vyhodnotili nespĺnenie zákonných podmienok pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu (nepreukázanie ospravedlniteľného dôvodu pre zmeškanie tohto pojednávania).

20. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že súd prvej inštancie 24. augusta 2018 nariadil v spore pojednávanie na 9. októbra 2018, pričom predvolanie na uvedené pojednávanie bolo žalobcovi doručené 8. septembra 2018, a advokátovi žalobcu bolo doručované na adresu pracoviska uvedenú v plnomocenstve (č. l. 31 spisu) a v oznámení o udelení plnomocenstva na zastupovanie v konaní (č. l. 30 spisu) - Laurinská 12, Bratislava, pričom sa zásielka súdu vrátila 26. septembra 2018 ako neprevzatá v odbernej lehote a pri uplatnení fikcie doručenia (§ 111 ods. 3 C.s.p.) bola v rovnaký deň považovaná za doručenú. Nariadeného pojednávania sa žalobca a ani jeho advokát nezúčastnili, svoju neúčast' neospravedlnili, ani nežiadali pojednávanie odročiť, a preto súd prvej inštancie na návrh žalovanej rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, keďže žalobca požadoval, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti žalovanej (§ 137 písm. a/ C.s.p.).

21. Podľa § 100 ods. 2 a 3 C.s.p. predvolanie na jednotlivé procesné úkony súdu sa uskutočňuje spravidla písomne, prípadne telefonicky alebo inými vhodnými prostriedkami. Ak bola osoba predvolaná inak ako písomne, vykoná sa o tom záznam v súdnom spise. V predvolaní sa označí vec, miesto, čas a predmet procesného úkonu, ďalej sa uvedie, v akom procesnom postavení sa má osoba na procesnom úkone zúčastniť a ktoré písomnosti alebo veci má predložiť.

22. Podľa § 105 ods. 1 C.s.p. súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu.

23. V zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), ďalej len zákon o e-Governmente, je zakotvená povinnosť orgánu verejnej moci uplatňovať výkon verejnej moci elektronicke podľa tohto zákona, pričom zároveň určuje aj výnimky, kedy túto povinnosť nemá.

24. Zákomom č. 152/2017 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, bolo o.i. novelizované ustanovenie § 821 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o

súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“), na základe ktorého bola s účinnosťou od 1. júla 2018 uložená advokátovi (právnemu zástupcovi, ktorý je fyzickou osobou) povinnosť používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronicкую schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej je majiteľom.

25. Vychádzajúc z uvedeného, advokátovi žalobcu bolo síce predvolanie na pojednávanie doručované 4. septembra 2018 prostredníctvom doručujúceho orgánu (§ 105 ods. 3 C.s.p.) na adresu jeho pracoviska (Laurinská 12, Bratislava), avšak v rozpore s ustanovením § 105 ods. 1 druhá časť vety za bodkočiarkou C.s.p. v spojení s § 17 ods. 1 zákona o e-Governmente, ktorý ukladá orgánu verejnej moci, v tomto prípade konajúcemu súdu prvej inštancie, doručovať písomnosti súdu do elektronickej schránky, ktorú bol advokát žalobcu - splnomocnený ako fyzická osoba (plná moc na č. 1. 31 spisu) - od 1. júla 2018 pri komunikácii so súdom povinný zriadiť. V tejto súvislosti dovolací súd dodáva, že dopytom zistil, že Slovenská advokátska komora eviduje adresy pracoviska (pobočky) advokáta žalobcu od 5. apríla 2013 do 18. januára 2019 na adrese Laurinská 12, Bratislava, a od 7. januára 2016 doposiaľ na adrese Za kasárňou 1, Bratislava, t. j. obe adresy pracoviska mal advokát žalobcu evidované v čase doručovania predvolania na pojednávanie (4. septembra 2018), pričom však tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu. Dovolací súd preto konštatuje, že hoci sa žalobca (advokát žalobcu) na nariadené pojednávanie nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, advokát žalobcu nebol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, a preto v danom spore neboli splnené zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 C.s.p. a keďže nebol splnený už základný predpoklad na vydanie takéhoto rozsudku pre zmeškanie žalobcu, nie je dôvodné skúmať ďalej existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré zmeškal žalobca pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie.

26. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesným vadám podľa § 420 písm. f/ C.s.p., ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu uznesením zrušil (§ 449 ods. 1 C.s.p.) a s poukazom na vadu konania posudzovanú dovolacím súdom zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie spolu s rozsudkom pre zmeškanie (§ 449 ods. 2 C.s.p.), a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 C.s.p.).

27. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a dovolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.